

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/49/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010054
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3812010054.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. mája 2012 prejednal o d v o l a n i e obžalovaného

W. F.,

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom R., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/17/2012 zo dňa 14.03.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovaný uznáva vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zák., pretože v období od novembra 2008 do 15.1.2009 ako zamestnanec pivárne F. v Prievidzi na Ulici O. XXX si prisvojil časť tržby vo výške 1.000 eur a následne dňa 1.2.2009 sumu 390 eur, čím poškodenému J. U. so sídlom v Prievidzi, O. XX/X, IČO: XXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 1.390 eur

t e d a prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu

za to sa odsudzuje

podľa § 213 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 37 písm. m/, 38 ods. 4 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 8 (osem) mesiacov a 1 (jeden) deň nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu sa podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. sa obžalovanému W. F. ukladá povinnosť nahradiť poškodenému J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., Ul. R. T. č. XXX/X škodu vo výške 1.390 € (jedentisícristodevätidesiat eur), pričom podľa § 288 ods. 2 Tr.por. sa poškodený so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný W. F. uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zák., pretože v období od novembra 2008 do 15.1.2009 ako zamestnanec pivárne F. v Prievidzi na Ulici O. XXX si prisvojil časť tržby vo výške 1.000 eur, dňa 26.1.2009 si ponechal sumu vo výške 115 eur a následne dňa 1.2.2009 sumu 390 eur, čím poškodenému J. U. so sídlom v Prievidzi, O. XX/X, IČO: XXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 1.505 eur.

Bol za to odsúdený podľa § 213 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 4, 37 písm. m/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 10 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému J. U. škodu vo výške 1.505 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne zdôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie bolo podané proti výroku o vine a treste. Z podrobného odôvodnenia obhajcom najmä vyplýva, že tento namietal skutkové zistenia, výšku sumy eur, ktoré mal obžalovaný spreneveriť. Tu poukázal na to, že táto výška vyplýva len z tvrdenia poškodeného J. U., pričom žiadna inventarizácia ani žiadna účtovná uzávierka (riadna alebo mimoriadna) nebola poškodeným predložená. Ďalší svedkovia pritom vypovedali len o údajnom dlhu, avšak o akú sumu ide, sa dozvedeli až pred konaním hlavného pojednávania. Podľa názoru obhajcu jediným exaktným dôkazom chýbajúcich peňažných prostriedkov je iba účtovná dokumentácia. Keďže sa nepodarilo preukázať, že by obžalovaný poškodenému spreneveril sumu presahujúcu 266 €, nemôže byť vyvodená jeho trestná zodpovednosť podľa § 125 v spojení s § 213 Tr.zák. V časti týkajúcej sa sumy 115 €, kde obžalovaný svoju zodpovednosť priznáva, môže ísť len o priestupok proti majetku podľa § 50 zákona č. 372/1990 Zb. Z týchto dôvodov navrhol obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodiť, pretože nemožno mať preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol obhajca alternatívne uložiť obžalovanému miernejší trest odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne. Prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1, 2 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

K odvolaniu obžalovaného, smerujúcemu proti výroku o vine, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Je možné prisvedčiť názoru obhajcu v tom, že pre správne zistenie „schodku“ medzi predávaným tovarom, službami a príjmami z toho sa spravidla používajú príslušné finančné doklady (napr. dodacie listy, pokladničné bloky, stav zásob a finančnej hotovosti). Súčasne je však potrebné uviesť, že neexistencia týchto listinných dôkazov neznamená, že predmetný „schodok“ nie je možné preukázať v trestnom konaní inak, na základe ďalších dôkazov. K tomu je potrebné súčasne uviesť, že pracovno-právny vzťah medzi poškodeným a obžalovaným bol prakticky založený len na „ústnej báze“, čomu napr. zodpovedalo aj odmeňovanie obžalovaného tak, že tento si odmenu bral z tržby sám, pričom aj keď poškodený zistil, že si zobral peniaze navyše, s týmto sa poškodený prakticky, pokiaľ išlo o nižšie sumy, „zmieril“.

Pokiaľ ide o sumu 1.000 € (30.000,- Sk) a 390 €, ktoré si obžalovaný vzal v pivárni poškodeného, tieto nevyplývajú len z tvrdenia poškodeného. O „dlžnách“ sumy 30.000,- Sk vypovedala aj manželka poškodeného. Táto „dlžná“ suma napokon vyplýva aj z Dohody o hmotnej zodpovednosti z 02.01.2009, pričom súd prvého stupňa dostatočne presvedčivo odôvodnil vieryhodnosť tejto dohody. Taktiež prisvojenie si sumy 390 € obžalovaným je riadne preukázané. Bolo preukázané, že obžalovaný prestal pracovať u poškodeného práve 01.02.2009, pričom prevádzku riadne neodovzdal a zanechal na prevádzke „neporiadok“ v pivárni, ale aj v tom, že miesto, kde sa odkladali peniaze, bolo prázdne.

Rovnako bol preukázaný skutkový stav aj pokiaľ ide o „prisvojenie si“ sumy 115 € dňa 26.01.2009, čo obžalovaný sám aj doznal. Vo vzťahu k tejto sume však odvolací súd dospel k záveru, že neboli naplnené znaky trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr.zák. Z č.l. 74 trestného spisu vyplýva, že k tejto sume úmysel obžalovaného nesmeroval k prisvojeniu si cudzej veci, ktorá mu bola zverená a spôsobeniu na cudzom majetku škodu. Na predmetnom listinnom dôkaze je vlastnoručne napísaný odkaz obžalovaného pre poškodeného, že si 115 € požičal, pretože musel zaplatiť nájom. Súčasne tu uviedol, že za výkon si nezoberie odmenu.

Z tohto dôvodu odvolací súd rozhodol rozsudkom sám tak, že v skutkovej vete výroku o vine túto sumu vypustil, pričom táto zmena ale nemala vplyv na použitú právnu kvalifikáciu už súdom prvého stupňa.

Vyššie uvedená zmena vo výroku o vine, keď bola znížená celková výška spôsobenej škody, viedla odvolací súd k tomu, že obžalovanému znížil uložený nepodmienečný trest odňatia slobody prakticky o 2 mesiace. Uloženie trestu odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne, ako sa toho domáhal v odvolaní obžalovaný, neprichádzalo do úvahy, pretože použitím ustanovenia § 38 ods. 4 Tr.zák. o zvýšení trestnej sadzby došlo k úprave trestnej sadzby odňatia slobody u predmetného trestného činu na 8 mesiacov až 2 roky. Odvolací súd si zároveň osvojil aj správne rozhodnutie a jeho odôvodnenie súdom prvého stupňa a zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Napokon v dôsledku zmeny výroku o vine odvolací súd sám rozhodol aj o náhrade škody, keď toto poškodenému priznal vo výške vyplývajúcej zo skutkovej vety rozsudku. So zvyškom uplatneného nároku bol poškodený odkázaný na občianske súdne konanie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.